

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικὸν	Ἐξωτερικὸν
Ἐτήσια . . . . . δρ. 10.—	Ἐτήσια . . . . . φρ. 10. 12. 50
Ἐξάμηνος 5,50	Ἐξάμηνος 6,50
Τριμήνη . . . . . 3.—	Τριμήνη 3,50

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστον μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΙΑΡΙΤΗΣ — ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. λεπ. 20. Ἐξωτερικ. λεπ. 25

Ὅσθα προηγουμένον ἐξῶν, λεπτὰ 35

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδος Ἐσφιπιδίου δρ. 36, παρὰ τὸ Βαρβακίον

Περίοδος Β'. — Τόμος 25ος

Ἐν Ἀθήναις, 15 Σεπτεμβρίου 1918

Ἔτος 40όν. — Ἀριθ. 42

Ἡ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

[Μυσθιστόρημα ὑπὸ ἸΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝΙ]

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια).

— Ὁ Νάβ μίλησε ;
— Ἡ δ' Ἀύριαν ;
Μόλις προφέρθησαν αὐτὰ τὰ λόγια μεταξὺ τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν δύο του συντρόφων, κ' ἔνα σάμα ἐπήδησε ἀπὸ τὸν φρόκτι κ' ἔπεσε μέσα στὴ στάνη.

Ἦταν ὁ Ζοῦπ, ὁ κύριος Ζοῦπ αὐτοπόρσωπος, ποῦ ὁ Τόπ τὸν ὑποδέχθηκε σὸν φίλο.

— Ὁ Ζοῦπ ! ἐφώνησε ὁ Πέγκροφ.

— Ὁ Νάβ μὰς τὸν ἔστειλε ! εἶπε ὁ ρεπόρτερ.

— Τότε, ἀποκρίθηκε ὁ μηχανικός, θά'ν ἀπάνω του κανένα γράμμα.

Ὁ Πέγκροφ ἔτρεξε σὶνὸν οὐραγοτάγο. Ἀν ὁ Νάβ εἶχε πράγματι νόνακοινώση κατ' ἀποδοαῖο σὶνὸν κύριό του, δὲν μπορούσε βέβαια νὰ βρῆ ἀσφαφέστερο καὶ γρηγορότερο ταχέδρομο ἀπὸ τὸν Ζοῦπ, γιὰτὶ αὐτὸς μπορούσε νὰ περνεῖ ἀπὸ ἐκεῖ, ὅπου οὐτεὶ ὁ ἀποικιο, οὐτεὶ ὁ Τόπ ὁ ἴδιος θά μπορούσαν.

Ὁ Κύριος Σμιθ δὲν ἀπατήθηκε. Στὸ λαμὶ τοῦ Ζοῦπ ἦταν κρεμασμένο ἓνα μπιλλιστάκι γραμμμένο ἀπὸ τὸν Νάβ :

«Παρασκευή, 6 π. μ.

Ἡ Τερψιθέα κατήδηκε ἀπὸ τοὺς καταδίκους !

«Νάβ».

Κυριάζθησαν χωρὶς νὰ προφέρουν λέξι.

Ἐπειτα ξαναπήσαν στὸ ἐπίτι.

Τὶ ἔπρεπε νὰ κάμουν ; Οἱ καταδίκιοι σὸ δροπέδιο τῆς Τερψιθέας ἦσαν ἡ καταστροφή, ὁ βλεθρός !

Ὁ Χάρμπρετ, ἄμα τοὺς εἶδε νὰ μπαίνουν μέσα, κατάλαβε ἀπὸ τὸ ἴφος τοὺς ὅτι κατ' ὀσβαρό συνέβαινε. Κι' ἄμα εἶδε καὶ τὸν Ζοῦπ, δὲν τὰ ἔμεινε ἀμφιβολία ὅτι κάποιον δυστύχημα ἀπειλούσε τὸ Γρανίτινο Παλάτι.

— Κύριε Σμιθ, ἐφώνησε θέλω νὰ φύγω. Μποροῦ νὰ βαστάξω τὸ δρόμο ! θέλω νὰ φύγω !

Ὁ Γεδεών Σπίλετ ἐπήλπισε τὸν Χάρμπρετ. Κι' ἀφοῦ τὸν ἐκτύπησε.

— Καλὰ, εἶπε, ἄς φύγουμε !

Γρηγορὰ λυθῆκε τὸ ζήτημα, ἂν ὁ Χάρμπρετ ἔπρεπε νὰ μεταφερθῆ με φορεῖο (τσιβέρο), ἢ καλλίτερα με τὰ ἄμαξια ποῦ εἶχε φέρῃ στὴ στάνη ὁ Ἀύριαν. Τὸ φορεῖο ἀλήθεια θάταν ἀνακαινικότερο γιὰ τὸν πληγωμένο, θάπαιτοῦσε ὅμως δύο ἀνθρώπους γιὰ νὰ τὸ κρατοῦν κ' εἶσαι θά ἔλειπαν δύο τουφέκια ἀπὸ τὴν ἄμυνα, ἂν πυχὸν τοὺς γίνονταν καμμιὰ ἐπίθεσι σὸ

δρόμο. Ἄν μεταχειρίζονταν ὁμοῦ τὸ ἄμαξι, ἄμα τὰ χέρια θάμεταν ἐλευθέρη. Μόνο ποῦ ἔπρεπε νὰ τοῦ βάλουν παχιά στρώματα γιὰ τὸν Χάρμπρετ καὶ νὰ τὸ πηγαίνουν σιγά-σιγά, με μεγάλη προσοχή, γιὰ νὰ σπυρνεύεται κάθε τίναγμα καὶ κάθε τρώνασμα.

Ἔτσι ἀποφάσισαν νὰ μεταχειρισθῶν τὰμάξι. Ὁ Πέγκροφ ἔτρεξε εἰς αὐτὸ τὸν ὄναγκη (*). Ὁ Κύριος Σμιθ κ' ὁ ρεπόρτερ σήκωσαν τὰ στρώματα τοῦ Χάρμπρετ καὶ τὰ πλάσαν μέσα. Ὁ κύριος ἦταν ὠραῖος. Ζωηρὰς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου γλιστροῦσαν ἀνάμεσα ἀπ' τὰ δένδρα.

— Εἶπε ἔτομα τὰ ὄπλα ; ρώτησε ὁ Κύριος Σμιθ.

Ἦταν ἔτομα. Ὁ μηχανικός κ' ὁ Πέγκροφ, ὀπλισμένοι καθένας μ' ἓνα δίκανο τουφέκι, κ' ὁ Γεδεών Σπίλετ με τὴν καρραμπίνα του, δὲν εἶχαν νὰ κάμουν ἄλλο, παρὰ νὰ ξεκινήσουν.

— Εἶσαι καλά, Χάρμπρετ ; ρώτησε ὁ μηχανικός.

— Ἦουχάστε, κύριε Σμιθ ! ἀποκρίθηκε ὁ μικρός, δὲν θά πεθάνω σὸ δρόμο.

Ἦταν φανερό, ὅτι τὸ δυστυχημένο παιδί ἐσπινέκτωσε ὅλο του τὸ θάρρος καὶ με μιὰ ὑπερτατὴ θέλησι, κρατῶσε τῆς ἐτοιμώσμενους δυνάμεις του.

Ὁ μηχανικός ἀσθάνθηκε τὴν καρδιά του νὰ σφιγγεταὶ ἀλγινὰ. Κι' ἐδίστασε ἀκόμα νὰ δώσῃ τὴ διαταγὴ τῆς ἀναχώρησης... Ἀμέσως ὅμως σιλλογίσθηκε, ὅτι μιὰ νέα ἀναβολὴ θά ἔπρεπε τὸν Χάρμπρετ εἰς ἀπελπισία, θά τὸν ἐσπώτωνε ἴσως...

— Ἐμπρός ! εἶπε ὁ Κύριος Σμιθ. Καὶ ὁ Θεὸς βοηθός !...

Ἡ πόρτα τῆς στάνης ἀνοίχθηκε. Ὁ Τόπ κ' ὁ Ζοῦπ, ποῦ ἦσαν νὰ σωμακίουν διὰν ἔπρεπε, ὤρμησαν μπροσά. Τὸ ἄμαξι βγήκε, ἡ πόρτα ξανακλεισθῆκε κ' ὁ ὄναγκη, ὀδηγούμενος ἀπὸ τὸν Πέγκροφ, προχώρησε σιγά.

Καλλίτερα βέβαια θάταν νὰ πάρουν ἄλλο δρόμο, ἀπὸ κείνον ποῦ ἔβγαζε ἴσα

σὸ Γρανίτινο Παλάτι ἀλλὰ τὸ ἄμαξι θά εἴρισκε μεγάλες δυσκολίες μέσα σὸ δάσο. Ἐπρωτίμως λοιποῦ τὸν χαρογμένο δρόμο, ἂν καὶ θά τὸν ἦσαν ὀφθαλμοδικοί.

Ὁ Κύριος Σμιθ κ' ὁ Γεδεών Σπίλετ ἐπήσαν νὰ δεξιὰ κ' ἀριστερά τοῦ ἄμαξιο, ἔτοιμοι νὰ σκορπιδῶν σὲ κάθε ἐπίθεσι. Ὅπως δὴ ποτε, δὲν ἦταν πιθανὸ ὅτι οἱ καταδίκιοι θάφυγαν κηλόα ἀπὸ τὸροπέδιο τῆς Τερψιθέας. Τὸ μπιλλιστάκι τοῦ Νάβ θά γράφθηκε καὶ θά στάλθηκε μόλις φένησαν ἐκεῖ οἱ κακοῦργοι. Ἀλλὰ τὸ μπιλλιστάκι ἦταν χρονολογημένο ἀπὸ τῆς 6 τὸ πρωὶ κ' ὁ εὐκλήτος οὐραγοτάγοκ, συνειδησόμενος νὰ πηγαίνῃ συζητῶ στὴ στάνη, εἶχε κάμῃ σὲ τρία τέταρτα τῆς ὥρας τὰ πέντε μίλλια ποῦ τὴν ἐχώριζαν ἀπὸ τὸ Γρανίτινο Παλάτι. Τὴν στιγμή λοιποῦ ἐκείνη ὁ δρόμος θάταν ἀσφαλῆς κ' ἂν θάναγκαζόνταν νὰ πολεμήσουν, αὐτὸ θά γίνονταν ἴσως σὸ περὶχωρὰ τοῦ Γρανίτινο Παλατιοῦ.

Ὅπως δὴ ποτε, οἱ ἀποικιο ἐπρόσεχαν καλὰ. Ὁ Τόπ καὶ ὁ Ζοῦπ, ὁ δεύτερος ὀπλισμένος με τὸ ὄπλαλο του, πήγαιναν ποτε μπροσά καὶ ποτε ἔφαχαν τὸ δάσο, στὰ πλάγια τοῦ δρόμου. Ἀλλὰ κανένα κίνδυνο δὲν σημάδευαν.

Τὸ ἄμαξι προχωροῦσε σιγά, πάντα με τὴν ὀδηγία τοῦ Πέγκροφ. Εἶχαν ξεκινήσῃ ἀπὸ τὴ στάνη τῆς ἐτοιμώσμενους ἀποικίας. Ὑστερα ἀπὸ μιὰ ὥρα, εἶχαν κάμῃ τὰ τέσσαρα μίλλια χωρὶς κανέν ἐπεισόδιο.

Ὁ δρόμος ἦταν ἔρημος, ὅπως ὅλο ἔκεινο τὸ μέρος τοῦ δάσου τῆς Ἀγαλλίδας, ποῦ ἀπλόγουνταν ἀνάμεσα Ἐύχαριστίας καὶ λίμνης Γράντ. Τίποτε ὑποκίτο δὲν ἀνησυχῆσε τοὺς ἀποικίους. Ἡ λόγμης φαινόταν τόσο ἔρημος, ὅσο καὶ τὴν ἡμέρα ποῦ πρωτοβγήκαν σὸ νησί.

Ἐκλήσιζαν στ' ὀροπέδιο. Ἐνα μίλλια ἀκόμα καὶ θάπαντοῦσαν τὸ γεφυράκι τῆς Γλυκερίας. Ὁ Κύριος Σμιθ ἦταν βέβαιος ὅτι τὸ γεφυράκι αὐτὸ θάταν στὴ θέσι του, εἶτε ἀπὸ κείνο τὸ μέρος εἶχαν περῶσῃ οἱ

* Ἐβαλαν εἰς ἐνέργεια τὸν ἀνελευστῆρα...

(*) Ἰδὲ ἀκόμα προηγ. φύλλον, σελ. 337.

ραιώς.—η Θαλασσοδαρμένη Βασοβίλα με Γοργόνα, Βαρναβί, Παγριδιόρα, Ζώνταν, Αγγρ.—το Χιονισμένο Δάσος με Πικρ, Νίλην, Αλάι, Κούβ., Ανομήνην.

Η Διάπλασις ασπάζεται τους φίλους της : Βαρναβίαν του Αμβρουσίου (προσέκλεισέ σου δὲν ἐλθῆσαν) Χουσιμαίλον Δέρας (εὐχαριστῶ διὰ τὰς ταίνας) καρφίτας, πού νά κατασκευασθῶν καί ! Κουθέρειαν (ἀν ἦσαν δυνατὰ, θά ἐγίνατο ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν...) Δάφνην (δεσπὴ ἔστειλα) Ἀνδρέο Ἑλληγόπουλο (ἔστειλα καὶ βραδεῖον μαζί) Δικέγραλον Ἀσπῶν (αὐτὰ εἶπε σὴν πρώτη ερώτησι· θά εἶ τοῦ καὶ τῆ δευτέρας ἀλλὰ γιὰ τρίτη δὲν ἔβρω πιά) Ἀνδρὸς τῆς Ἀνατολῆς (ἔστειλα καὶ εὐχαριστῶ διὰ τὰς προσκαλίτας) Ν. Δάγλ. (νά μὴ ἀκούσῃ τὸν κόσμο, ἀλλὰ νά κἀνεῖ δὲι σκεπταί σὴν προδόδ σου) Τριμιστριώκασι (γράφε μου πῶς εἶσαι τώρα καλά, νά χαρῶ) Σαυθὸν Ἰαπιδόνη (καὶ τὰ χέρσα λέξει εἶνε) Ἀσπῆν (γράφε μου, κῆμα τοῦ Αἰγαίου (τώρα δὲν ἔχω τόπο· ἔλαβα ὑπὸ σημεῖωσιν τὰς καταγγελίας) Ὀδυσσεά (εὐχαριστῶ γιὰ τὴν τσῆ ἀγάπη) Γοργὴν Φαρσοπούλου (ἔλαβα καὶ ἔστειλα) Νικητῆν τοῦ Σικρῶ (παρὰλέθη κατὰ λάθος : οἱ σταυροὶ τῆς δι' ἀπὸ 308 Γωνίας ἀποτέλουσιν Κριτὴν τοῦ Ἄδου) Χάρων (διεβίβασθησαν ὁ ἴσος τόμος ἐξηγητικῆ) Γόρδιον Δεσμών (τὰ ἐνέκρωσε ἀλλὰ δὲν ἐκλειρώθησαν) Κ. Κοκ. (αὐταί, αἱ πολλαπλαί θε ποῦμε, λογαριάζονται εἰς τὴν Σουλλογοῦν θίς μία Ἀπικησι· τὰ διὰ τοῦς Ἐδδ. Διαγωνισμοῦς πρέπει νά γράφονται εἰς χωριστὸν χαρτί, ὅχι μαζί με τὸ γράμμα) Γ. Π. Νόστην (εὐχαριστῶ διὰ τὰς ταίνας) Μικρὸ Ἀηδονάκι (ἐμπρός λοιπόν, νά σῆς ἰδῶ!) Δουκ. (ὄχι τοῦ τόπου!) Θρακικὸν Ἰδεώδες (εἶνε Ἰάλλου συγγραφεῖς περίφημοι Alexandre Dumas, πατὴρ καὶ υἱὸς) Δαπλασιακὴν Ἰσπριν (ἡ ἀσθένεια δια τὰ δικαιολογί) Ὀμιμητικὴν Ψοῆν (ἐλεῶθερα ἀλλὰ τί νά σοῦ συστήσω ; εἶνε τόσα πολλά ! ζήησε ἀπὸ τὸ ἔδω Δεσθῆς Βιβλιοπαιλιον Μπαρτ καὶ Ἐλευθεροδόκη καταλόγον γαλ. βιβλίων δι' εὐκομηνίας καὶ παιδιᾶ ἔστειλα) Κατὴν Γ. Πισσ. (δεσπὴ ἔστειλα) Δέοντα τῆς Χαϊρων., Σεπεσμ. Δοφονακλ κτλ. Ναυτιόπαιδα τῆς Νίλης, Ναυτάκι (ἔλαβα, εὐχαριστῶ.) Φαιδρόν, Ρευματιῶν (ἔστειλα.) Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 10 Σεπτεμβρ. θάπερῆσω εἰς τὸ προσεχέ.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσ. τῶν φυλ. 23 καὶ 24 202. Σανδρ-κανός.—203. Κανδός-κανός. 204. ΜΕ-ΔΑ-ΝΗ 205. Οὐδέις ἐλεύθε-ΔΑ-ΚΟ-ΡΗ 206. ἑαυτὸς μὴ κατ-ΝΗ-ΡΗ-ΙΣ τὸν.—208. Ἐν ἄρε-ν ἡ μ ἔνε, ἔν α ἔν-τι με νέ.) 207. Καρδία (Καρ, διά).—208. Πύλος-πύλος. 209. Μ Η Ν 210. ΑΘΗΝΑ—ΑΡΤΟΣ Η Ρ Α (Ἄγγλ. ὄφρος, ἦν τῶ, Ν Α Ι ΝΕΟΣ, ΑΙ Σιόδοθος).—211. Μένανδρος τὸν φθόνον εἶπε πρῶτον ψυχῆς. (ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ τοῦ 27ου καὶ 28ου φύλου δὲν δημοσιεύθησαν εἰς τὸ εἰκὸν φύλλον. Ὅσοι δὲν τὰς ἔστειλαν ἀκριβῶς, ἔχουν εἶσε τόση κἀδὸν νά τὰς σταίλουν, ἂν δέλουον νά λάβουν μέρος εἰς τὸν 176ον Διαγωνισμὸν Ἀδύσων τῶν μηνῶν Ἰουνίου, Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου.)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ [Συνέχεια τοῦ 177ου Διαγωνισμοῦ Ἀδύσων Σεπτεμβρίου—Νοεμβρίου. Αἱ λύσεις δεσφαὶ μέχρι τῆς 18ης Ἀπριλοῦ ἀλλὰ καὶ ἄρουν τῆς προδοσίας τούτης, ἐπὶ ἔσον δὲν θά ἔχουν ἀκριβῆ δημοσιεύσῃ, ὅπως καὶ τῶν προηγουμένων φυλλαδίων.]

322. Σουλλαβόγραφος Τὸ πρῶτον μου ἕνα σῆμα, Τὸ δεύτερον φωτίζει. Κίθε-δηγτὸς τὸ σύνολο Μὲ θλίψη τοῦ ἀνεύξει. Ἐστία ὑπὸ τοῦ Βαυβαρομάς. Ἑλλάδος 323. Στοιχειοτονόγραφος Ὅπως ἔχω ἐν μνήμησι. Πόλις ἐμὴ Ἑβραϊκῆ. Τὰ δύο πρῶτα μου ἂν σόσης Καὶ τὸν τόνο μου κινήσης, Γίνομαι ἀνθρωπιά. Κητικῆ καὶ θηλικῆ. Ἐστία ὑπὸ τοῦ Ἰουλιου Κεϊσαρος. 324. Πυραμῖς + Οἱ σταυροὶ Πτομαρ τῆς Ἑλλάδ. * + * = Νῆσος. ** + * = Μέρος τοῦ λόγου *** + * = Ἀρχ.πραγτικὸς βασιλόπαις. Ἐστία ὑπὸ Γ. Καλλιδοπούλου 325. Παιγροφή Α Τ Κ Κ Σ Ι Ο Α Τ Ι Α Π Δ Ω Ν Τ Ο Α Κ Ἐστία ὑπὸ Σουρ. Μαιχῶ 326. Πικρὴ Ἀκουστῆς Τὸ πρῶτον τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ καθά-ρτῆς, ἀποσελοῦν εἶρε : τῆς Ἑλλάδος. 1. Νῆσος τοῦ Αἰγαίου, 2. Ὀπικρι-κόν, 3. Νῆσος τοῦ Αἰγαίου, 4. Ὀρα τοῦ ἔτους, 5. Μέγαλον, 6. Πόλις τῆς Ἑλλάδος. Ἐστία ὑπὸ τῆς Σουλωτισσῆς 327. Γελοφ... Ἑλληνογαλιῶς ο Ι ε ο Ι ε ι τ Ἐστία ὑπὸ τῆς Μελαχ. Κρητικοπούλας

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ἸΗ—842] Ὑμνε τῆς Ἐλευθερίας, ἔγραφε ταχυδρομικῶς. Προμηθεῦ Δεσμώτα, μὲν χρωστικὸς τετρ. Μ. Μ. ἡ μήπως δὲν ἐλάβετε ἱδικὸν μου ; Κάθῃ τοῦ Βουνοῦ, δεχθεὶς ἐλληλαγορ. εὐχαριστῶ διὰ τὰ καλά σου λόγια. ΟΛΥΣΣΕΥΣ [ἸΗ—843] Προκηρήσας Διαγωνισμὸν Μ. Μυστικῶν Βραβίων δύο διὰ τριμηνίου συνδρομῆς Διαπλάσεως. Δίσις : Σουρ. Γιαμιόκη, Δευκάδος 2, Ἀθήνας. ΓΟΡΓΟΦΤΗΡ ΒΑΡΚΟΥΛΑ [ἸΗ—844] Πατριόπουλα, μὴ πιστεύετε τὰς 316, 317 Ἀγγελίας, διότι διὰ τελευταίαν φερὰν εἶς ἐπαυχλαβάνη : Ὁ ἀγὼν ἐπι-λείωσε μ' εὐρυθὲ ὁ Δικέφαλος Ἀσπῶς. Πατριὸν Λουλοῦδι [ἸΗ—845] Καὶ βεβαί, ἀνεκράτε Ἀσπῶ, ἀνεκα-λύψες τὸ Πατριὸν Λουλοῦδι, ἀπὸ εἶσαι ὁ ἴδιος. Κάποια Πατριὴ [ἸΗ—846] ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ Πρῶτος Διαγωνισμὸς : Παιδικὰ Πιῶματα δεκτὰ εἶδος Ὀκτωβρίου. Βραβεία : Συνδρομαὶ Διαπλάσεως. Ἀπευθυντόν : Δημ. Μπακοῦλαν, Βασιλεῖος Ἡρακλείου 11, Ἀθήνας. ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ [ἸΗ—847] Τετραδία Σουλωτισσῆς, Ἀνατολῆς, Μελαχ. Κρητικοπούλας, Ἀγνῆς Καμίλ., Σαυθῆς Ἑλληνοπ., Τραγου-

διοτ. Δουρ. ἔλαβα Ἰούνιον. Ἀνεκρά-δωσα εὐδός. Ἐπίσης ἔστειλα εἰς προσι-γαντας Ἐπεσομ. Δοφ. Ὑμνον Ἑλλῶν Πατριὸν Μελοῦ. Ὁ ἔστι ἔστειλα Ἀρσῆς Κρητικοπούλα [ἸΗ—848]

Ἀποῖμα τοῦ Δημοφροῦματὸς εἶνε καὶ σοφῶν λόγων, ὑποσηροῖα μετὰ ὁρατῶν μου τὸν ὑποφύρον τοῦ «Βασιλείου» Δευτεριὰ ἢ Ὀδύσσου ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ [ἸΗ—849]

Ἰδεώδες Ἑλλάς, ἐγκρίματα συγγρα-φῆν διὰ τὰ πολλὰ Σας βραβεία Κάθῃ τοῦ Βουνοῦ ἢ Δευτεριὰ [ἸΗ—850]

ΚΡΑΤΟΣ ΑΝΙΚΗΤΟΝ

Ἡ Διαπλασιακὴ Συμμαχία, εὐρισκόμενα ἐμπόδια εἰς τὸν κτηφόρον ἀγὼνα τῆς ἀπιδόσεως νά μετατραπῇ εἰς Κράτος Ἀνικητόν. Γενερίων ἀπικηριστῶν ἐξελέγησαν : Βασιλεῦς : Φωνὴ τῆς Πατριδος. Διδόχος : Ἐνδοξὸς Σπαρτιάτης. Πρωτοπ. : Ἀριστοκροῦς ὁ Σάμου. Ἄντ. Ἰπ. Σουρ. Σπινδ. τ. Ἐλευθ. Ὑπομ. Ἐσπαθ. : Ζήτω ἢ Ἑλλάς. Ὑπ. Δημοφ. Ἀδξ. τ. Ἑλληνομοῦ. Ὑπομ. Ἀντικροῦς τ. : Δαουκόσ. Ἰπ. Διαγωνισμ. Καροφιλλ. τ. 21 Ὑπ. Ἐγγραφ. : Ζιάν. τ. Ἐπιτορ. Ἰπ. Προπαγ. : Γοργὸν Βαροῦλα. Ἰπ. Πολέμ. : Ναυαχ. Μιουόλης. Γεν. Ἐργου. κρατ. Ὑπὸ Πατριδος Πάντα τὰ μέλη των Σουλῶν τῆς Διαπλασιακῆς Συμμαχίας ἀπὸ τοῦδε θεωροῦνται ὁπαδοὶ τοῦ Κράτους Ἀνικητόν. Ἀπεύθυνσις : Ἐπιτορὸν Γιαμουκλρ Λευκάδος 2, Ἀθήνας. [ἸΗ—851]

Ἀποῖμα ὑποφροῦματὸς καὶ ἀποχωρῶν τῆς : Ἀημονατίας γιὰ δικαιολο-γημένους λόγους, εὐχαριστῶ ὅλους ἔσοι ἐκαίρησαν τὴν ὑποφροῦματὸς μου καὶ εὐχομαι τὸ ἄστρο τῆς Ἀημονατίας νά μεσοστανῇ αἰώνια σὲν Διαπλασιακὸν ὄριζοντα ! —ΚΥΑΝΟΔΕΥΚΟ ΛΑΒΑΡΟ [ἸΗ—852]

ΣΙΔΗΡΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἰδρὸν ἐν Πειραιεὶ Ἀημονατία, ἡς ἐξελέγησαν : Πρόεδρος : Ἀν Κιχώνης Ἀντικροῦς : Προμυθεῦ, Προδουποργ, Προμηθεῦς Δεσμώτης, Ἐσωτερικῶν Μικρῶ Ἀηδονάκι, Ἐσωτερικῶν Πικρῆς τοῦ Σικρῶ, Γραμματοῦ Ἀεροναύτης, Οἰκονομικῶν Γαλαξίας, Ἐθνικῆς : Οἰκονομίας Ὁρατο Θαλασσοπούλι, Δικαιοσύνης Δεφονοτεφης Ἀηρονόδος, Προπαγάνδα, Ἰδεώδες τῶν Ἑλλήνων, Ἀστυνομίας Ἀρχαίος Σπαρτιάτης. Ζητούμενα ἀντι-πρωσώπου. Ἀπεύθυνσις : Κωνσταντίνον Μόνην. Ὄδος Ἀρεῶς 32, Πειραιᾶ.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ΑΘΗΝΟΝ : Σκ. Π. Νικολαίδης, Α. Μ. Νόβαν, Β. Ν. Δρακουτάς. ΒΟΛΟΥ : Βασ. Α. Σκουτινιώτης, ΓΑΛΑΞΙΑΙΟΥ : Ηλ. Β. Μιχαηλίδης. ΚΑΡΑΪΤΣΗΣ : Γορδιός Δεσφός. ΣΥΔΟΚΑΣΤΡΟΥ : Αἰμῆς Φιαμῆγον, ΠΥΡΡΟΥ : Σκ. Κ. Σταυροπούλος, ΠΕΡΠΑΙΟΣ : Ἄννα Πατσὸς, Κάθῃ Α. Ἀλεξάνδρου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα, κα-θῆς καὶ ἄλλων τῶν ἀποσταλλάντων δεκ-λαστον μόνον με τὴν ἴσαν των, ἐπέ-θησαν εἰς τὴν κληροῦδα καὶ ἐληροῦθη-σαν οἱ εἶδες δύο : Κατὴν Ἠλιοπούλου ἐν Ἀθήνας καὶ Ἰσαν. Σπυροπούλος ἐν Πειραιῆ, οἱ ἄποιοι ἀνεπέδωσαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου.